

МНЕНИЕ

на доц. Иво Хр. Иванов, к.х.н., член на СНС по фармация,
за научната продукция на гл.ас. Михаил Христов, участник в конкурса за доцент
по фармацевтична химия (биотехнология на лекарствените вещества) - март 1998 г.

Г-н Председател, уважаеми колеги,

Запознах се подробно с рецензиите и материалите по конкурса и не съм
удовлетворен от представянето на единствения кандидат М. Христов. Приемам духа
на рецензията на проф. Д. Петков, но според мен положителното му заключение не
е добре мотивирано. Той твърди два пъти, че "кандидатът няма системна
подготовка по химия" и въпреки това го предлага за доцент по химия, защото
едва ли някой тук ще оспори, че фармацевтичната химия все пак е химия! В
рецензията на проф. Кръстева липсва критика по същество. Една груба химическа
грешка тя плахо нарича "неправилна хипотеза", а става дума за явно неразбиране
на ролята на пиридина при ацетилиране с оцетен анхидрид.

В конкурса г-н Христов се явява по принцип със същите трудове, заради ниското
качество на които той пропада в три предишни конкурса за хабилитация. След
последния от тях през 1994 г. към списъка на трудовете не е прибавено нищо
качествено ново, на по-високо научно равнище. Проф. Петков казва, че "нивото
на педагогическата дейност се определя от нивото на неговата научноизследо-
вателска дейност, която не е доминираща в творческата работа на М. Христов".
Съгласен съм с това - не е известен нито един случай слаб учен да е добър
преподавател!

Наукометричните показатели на г-н Христов са твърде далеч от препоръчителните
изисквания на ВАК! Само общият брой публикации (22) е в съответствие с тях, но
вместо 15 публикации в списания с ИФ той има само две, а вместо 25 цитирания
от други изследователи той има само 11 (главно от руски автори). При това
двете публикации с ИФ са от кандидатската му дисертация. Всъщност извън
дисертацията подлежат на рецензиране 13 публикации, все в български списания,
от които нито една не е цитирана от други автори.

Интересен е и друг факт. Г-н Христов претендира за доцент по ХИМИЯ, а в
трудовете му почти няма химични формули и реакционни уравнения. Още по-трудно
е да се твърди, че има някакви реални НАУЧНИ приноси към фармацевтичната химия
или към биотехнологията. Съгласен съм с проф. Кръстева, че привидно статиите
му са оформени така, че приличат твърде много на научни съобщения, но ако се
вникне по-дълбоко в съдържанието им, се откриват редица наивни твърдения,
примитивни тълкувания и непознаване на основни принципи и методи не само на
химията, но и на природознанието въобще (напр. закона за запазване на
материята).

Ще посоча само няколко примера за илюстрация.

В труд 19 се предлага екстракция на нереагиращия оцетен анхидрид с разр. натриева основа. Тук по изключение има химично уравнение, но то е ужасяващо погрешно. Според авторите първо анхидриден реагира с водата и след това образувателата се оцетна киселина се неутрализира от основата! Става дума за най-елементарна органична реакция! При това никъде в статията не се говори за молове и еквиваленти, работи се сяло, чрез налучкване.

Труд 24 познавам подробно, защото преди години като рецензент препоръчах да не се публикува, но въпреки това бе даден за печат. Запознат съм и с цитираната там работа на унгарския учен Szilagy (Planta Medica, 1977). Двете работи - на Христов и на Силаги - са поразително сходни, съществената разлика е, че г-н Христов измерва друг максимум в УВ-спектъра. От вида на спектъра обаче се вижда, че използваният от г-н Христов максимум не е специфичен за анализирания хидролизат, а се получава поради плавното преминаване на границата на пропускливостта на разтвора - т.е. това е един фиктивен максимум. Доказателство за това е дадено в самата работа. Не случайно унгарският аналитик използва други максимуми с по-голяма дължина на вълната. Работата е изцяло повторителска и няма никаква научна и приложна стойност, тя се основава на дълбока научна грешка.

Подобни недоразумения съдържа и труд 2. Ако г-н Христов уважаваше себе си като учен, той трябваше да изключи поне тези няколко работи от списъка на трудовете си, тъй като е добре запознат с посочените слабости.

Впрочем това е единствената работа на Христов, която се основава на спектрален метод. Като изключим два ИЧ спектъра от дисертацията, в цялото му творчество на "изграден преподавател и изследовател" (проф. Кръстева) не се прилага нито ЯМР, нито мас-спектрометрия - рутинни методи на анализ днес.

Готов съм да направя по-подробен анализ и на останалите публикации на кандидата, но не искам да злоупотребявам с времето ви.

Искам да бъда разбран правилно. Нямам нищо против личността М. Христов, нито имам желание да го огорчавам. Дори мисля, че през всичките тези години той се е трудил добросъвестно. Но за съжаление не винаги много вложен труд означава превръщане в стойностни резултати.

Ако ние днес изберем за доцент човек, чиято продукция далеч не отговаря на критериите на ВАК, ние фактически ще признаем, че за нуждите на Фармацевтичния факултет може да се хабилитират и преподаватели с по-скромни научни качества.

25.03.1998

Подпис:

(И. Иванов)